

ERŐS VÁR

AMERIKAI MAGYAR EVANGÉLIKUSOK LAPJA

86.ÉVFOLYAM

2016. TÉL

4.SZÁM

Nincs hely

Máté evangéliuma 2. fejezetének 2-14. versei alapján elhangzott prédikációt olvashatják.

Mindennapjainkban sok kellemetlenséget okoz, ha az a közlés fogad minket: nincs hely! Kedvenc éttermünkben nem találunk szabad asztalt, a vonatra nem kapunk helyjegyet, a repülőre foglalást. Nincs szabad hely a számítógépes merevlemezen. Persze némi átszervezéssel azért meg lehet oldani ezeket a helyzeteket.

A gyerekek pedig kifejezetten élvezik azt a játékot, amikor zeneszóra körbe kell járni a székeket, és amikor a zene hirtelen elhallgat, akkor egy székre le kell zottyni. Mivel azonban egyel több a játékos, mint a szék, valaki hoppon marad, egynek nem jut hely.

Ezekhez képest már egzisztenciálisan érint valakit, ha ágyhiány miatt nem kerül be a kórházba, helyhiányra hivatkozva nem veszik fel az egyetemre, vagy pláne ha leépítés címén elbocsátják a munkahelyéről. Mennyi szenvedést okozhat egy-egy olyan közlés, hogy „nincsen hely”!

Gyakran találkozunk a „megtelt a hajó” kifejezéssel is, többnyire persze átvitt értelemben. A szóösszetétel arra utal, hogy egy közösségbe, országba vagy kontinensre már nem tudnak, vagy nem akarnak új embereket befogadni, mert tartani lehet attól, hogy a többség érdeke szenved sérelmet. Ez a helyzet persze azzal jár, hogy némelyek fikarcnyit sem hajlandók feladni kényelmükből, jómódjukból, vélt vagy valós biztonságukból. A javak jobb elosztása, a szolidaritás tényleges megélése, vagy valamilyen belső átrendezés helyett könnyebb a „megtelt!” táblát kitenni. Ez a felirat, ez az elutasítás fogadta a mindenórás Máriát és Józsefet Betlehemben. Ésszerűnek tűnő magyarázat bőven adódott: nehogy már itt, a mi szép szállásunkon szüljön meg ez a nő! Ki fizeti majd a takarítási díjat? Ki állja a cechhet? Ezek idegenek, jöttmentek, kétes alakok. Éppen elég gondunk-bajunk van ezzel a nyomorult népszámlálással, meg általában a rómaiakkal. És persze, a magunk szerencsétlen vezetőivel, mint például a kiszámít-

hatalatlan és idióta Heródeessel, és akkor még nem beszélünk a pocsék időjárásról és a dragma rossz árfolyamáról. Kívül tágasabb! – ezt jelezték az elutasító hangok és az ajtócsapódások.

Így talált Mária és József odakint, az istállóban menedéket, ezért fektették a megszületett Jézust istállóba. Aki ettől kezdve már tudatosan ezt élte át, és később ezt örömmel képviselte. Kívül tágasabb! Őt nem lehetett és nem lehet sablonok közé szorítani, kalodába zárni. Ő valotta a zsoltárossal együtt: „Tágas térre állítottál!” Átélté, hogy a rókáknak barlangjuk, az égi madaraknak fészükük van, de az Emberfiának nincs fejét hova lehajtania. Ám kívül valóban tágasabb. A természet volt a vánkosa, a csillogos ég a takarója. Nem vált a bennfentesek cinkostársává, hanem a tágasság iskolájába járt, és oda hívta övéit is. Ha a hagyományos körülmények között nincsen számára hely, akkor ő a maga radikális igazságával tölti ki a teret.

Nincsen hely Jézus számára – a múlt és a jelen gyakori tapasztalata ez. Amikor – még a hetvenes években – lelkes iskolatársaim kopogtattak osztályunk ajtaján: „szabad-e ide bejönni betlehemmel!”, öntudatos törítanárunk hangja felcsattant: „Nem szabad! Jézusnak a tanterem ajtaján kívül kellett maradnia.” Ugyancsak a hetvenes években, egy művészeti boltban valakinek egy keresztet akartam venni. Szinte büszkén szólt az eladónó hangja: „Mi nem tartunk klerikus beállítottságú tárgyakat!” Akkor ideológiai okai voltak mindennek, ma talán a „pc” bűvöletében gondolják némelyek a világ sok pontján, hogy az egyháznak nem lehet köze az oktatáshoz, és a szakralitást szigorúan el kell választani a művészettől.

Nincsen hely Jézus számára, mert ő a maga ethoszával és radikális szeretetével csak zavaró tényezőnek számít. Eredeti módon ábrázolja ezt a helyzetet a Jézus Krisztus Szupersztár című rockoperának az a jelenete, amelyben Heródes hívhatja Jézust. „Jézus, végre látlak már! Ez minden pénzt megér! / Népünk rólad mifelénk ódákat regél.” – mondja a Názáretinek a zsidó bábkirály, majd cinikusan azt kéri, hogy változtassa át neki is borra a vizet, és lakassa jól a háza népét egyetlen kenyérral, majd így provokálja: „Menj, ott a swimming pool! / Kis sétát tegyél fenn a víz tetején!”. Aztán amikor látja, hogy Jézus nem kapható ilyen produkciókra, így fakad ki: „Tűnj el, zsidó király, tűnj el! / Tűnj el! Tűnj innét, zsidó király! / Tűnj el az életemből!”

A rockopera pojáca Heródes a show-elemeket kedvelő világi hatalmat jeleníti meg. Azon talán nem is kéne csodálkozni, hogy az ő életében, az ő köreiben nincsen Jézus számára hely. Ám Dosztojevszkij a Karamazov testvérek című regényébe ágyazott Nagy Inkvizítor epizódal még tovább megy: ő immár azt ábrázolja, hogy az egyház is ki akarja taszítani magából Jézust. A 17. századi Spanyolországban játszódó cselekmény szerint Jézus ismét megjelent, ám a szent inkvizíció mindenképpen máglyára akarja küldeni őt. Jézus a maga tisztaságával veszedelmes ellenség, aki nem veti alá magát az anyasz-

entegyház tanításának, ezért aztán pusztulnia kell. Az agg bíboros-inkvizítor ezt vágja Jézus szemébe: „Nincs jogod, hogy változtass. Te mindent átruháztál ránk. Miért jöttél hát vissza?” Majd így vall színt arról, hogy Jézus számára nincsen hely a középkori egyházban: „Te azt mondtad, hogy szabaddá teszed az embereket. Ehelyett azonban mi feltétlen engedelmességet várunk. [...] Visszatéréssel megrendítetted az emberek hitét abban, amit a te nevedben tettünk. [...] Nem engedhetjük meg, hogy ismét elmenj az emberekhez. Hogy lerombold azt az egyházat, amit mi építettünk fel.” A jelenet végén a nagy inkvizítor azt szeretné, ha Jézus mondana neki valamit, még ha keserűt, iszonyút is. De ő váratlanul, némán odamegy az aggastyánhoz, és csöndesen megcsókolja kilencvenéves, vértelen ajkát. Ez minden válasz. Az öregember megreteg. Megrándul a szája sarka; az ajtóhoz megy, kinyitja, és azt mondja neki: „Eredj, és többé ne jöjj ide... egyáltalán ne jöjj... soha, soha!” És kiengedi őt „a városnak sötét tereire”.

Önkritikusan meg kell vallanunk, hogy voltak olyan történelmi korok, amikor nem csak a kívülállók, a pogányok, az istentelenek taszították el maguktól Jézust, de bizony még az egyház is. Azok, akik őrá hivatkoztak, ám nevével csúful visszaéltek. Akik látták mások testi-lelki szenvedését, a gyűlöletet, az elnyomást, de nem emelték fel szavukat a törvénytelenek ellen. Bűnbánattal meg kell állapítanunk, hogy sokszor maga az egyház is ezt mondta Jézusnak: „Számodra itt nincs hely! Kívül tágasabb!”

Kívül tágasabb! – mintha ezt mondaná a jólétben elkényelmesedő és gyávaságból elvilágiasodó európai keresztyénység is Jézusnak. Ő pedig ért a szóból, és inkább Afrikában vagy Ázsiában veri fel a sátrát. Elvégre ott tágasabb. Miközben az öreg kontinens balgatag módon számúzi Jézust a maga civilizációjából, távoli földrészek népei körében mindennél erőteljesebben hódít a keresztyénység. Akikhez egykor misszionáriusokat küldtünk, azok ma nekünk tanúskodhatnak élő hitükről és odaszánásukról. Néhány hete Namíbiában járhattam egy teológiai konferencián. Vasárnap egy, az ottani viszonyok között kicsinek számító gyülekezetben vettem részt istentiszteleten. Hetvenhét gyermeket kereszteltünk meg! Nem csoda, hogy ebben a többségében evangélikus lakosságú országban fogjuk megrendezni a Lutheránus Világszövetség 2017-es nagygyűlését, amikor a reformáció kezdetének 500. évfordulójára is emlékezünk majd. Afrika szívében inkább van hely Jézus számára, mint az elkényelmesedett Európában.

Bódás János versével így foglalhatjuk össze a karácsonyi történetnek ezt a jellemzőjét:

„Nem volt hely! S ma sincs! Lelkünk tele van,
száz indulat zsiabongó népe lakja,
s Krisztus bolyong, az Isten hontalan!”

Ha szívünk, gondolataink, egész életünk élvhajhász örömmel, vagy éppen borús gondokkal van tele, akkor Jézus-

nak ott már nem jut hely. Ha a napi robot kényszere alatt már most teleírtuk jövő évi határidőnaplónkat, akkor a Jézussal való találkozástól zárkózunk el. Ha az életünkéből, hivatásunkból, szerelmünkéből vagy éppen gyászunkból őt eleve kihagyjuk, akkor miként tapasztalnánk meg többet a pusztá létnél. Ha valaki bezárja a szívét és a lelkét, akkor nincs többé hely Isten számára. Bezárt szívvel és elmével az ember nem képes befogadni Jézust és az ő üzenetét.

Nyitni kell, szívet, elmét és ajtót egyaránt nyitni kell. Ferenc pápa most hirdette meg az irgalmasság szent évét. Ennek jeleként szélesre tárta a Szent Péter Bazilika kapuszármnyait. A katolikus egyházmegyékben ugyanezt teszik a püspökök is. Evangélikusként csatlakozunk ehhez a jelképes mozdulathoz. Jól ki kell szellőztetni a templomokat. És ki kell lépünk onnan, hogy észrevegyük a nyomorult és irgalomra szorult embert. És hogy megtaláljuk, újra megtaláljuk a száműzött Jézust, akinek nem csak a szálláson nem volt hely, de gyakran az ígértetésben és az egyházi gyakorlatban sem.

Egy kanadai művész szobra egy padon fekvő hajléktalant ábrázol. Be van bugyolálva, még az arca is rejtve van, csak a lába lóg ki a takaró alól – és a lábán ott látszik a szögek helye... A hajléktalan, kirekesztett Megváltó szobra ez. Aki számára nem volt hely, pedig értünk jött a világba.

Emberi életsorsok, de általában a történelem azt mutatja, hogy Jézust nem lehet örökre kiszorítani. A „nincs hely!” keménysége egyszer csak megszűnik. Pilinszky János azt írja egy helyen, hogy a tények mögül száműzött Isten újra és újra átvérzi a történelem szövetét.

Ha megtaláljuk Jézust, akkor találhatjuk meg önmagunkat is. Ő azt mondta, hogy elmegy az Atyához, hogy helyet készítsen nekünk. Egy szép énekünkben azt valljuk, hogy „Isten szívében megpihenve” élhetünk. Pusztá Sándor Tékozló fiú című versével együtt mondhatjuk, mai tékozlók:

*„a mindenségben kell lenni egy helynek
ahol még emlékeznek rám
apám szíve az
mire várok még
haza megyek”.*

A magyarországi romák körében a 90-es évek óta himnusz-ként terjed egy beás népdal, amely így kezdődik: „Zöld az erdő, zöld a hegy is, / A szerencse jön is, megy is”. Az utolsó két sor így hangzik: „Megátkoztál, meg is vertél / Örök csavargóvá tettél”. Mostanában gyakran találkozom azzal, főleg vallásos romák körében, hogy ezt a két sort így éneklük: „Megáldottál, megváltottál, / Országodba befogadtál.”

Betlehem népe elutasította Jézust. Láttuk, a világ, de sokszor még az egyház sem fogadta be őt. A vendégfogadón kívül, az istállóban született – és a városon kívül, a Golgotán halt meg. Születésekor rongyos ruhákba bugyolálták, halála előtt ruháját is letépték róla. Ahogy nagypénteken megfosztották Jézust mindenétől, ugyanúgy fosztja meg magát Isten karácsonykor a mennyei

dicsőségtől. Emberré lett. Megtestesült. Esendővé vált. A világ aztán majd Krisztusnak ezen a testén őrjöngi ki magát. Ő azonban megbocsátja a bűnét a világnak. Így történik meg a megbékélés. Bár mi nem fogadtuk be őt, ő befogad minket.

Kedves Testvérek!

Ígértetésemet azzal kezdtem, hogy a szent család számára nem volt hely a betlehemi vendégfogadóknak. Majd arra hoztam fel irodalmi és a mindennapi életből vett példákat, hogy ez megismétlődik. Jézus gyakran persona non grata, nem kívánatos személy. A rockopera Heródesze ezt üvöltötte: „Takarodj az életemből”, a Nagy Inkvizítor nem tűrte Jézust az egyházban, gyakran kizárjuk őt az oktatásból, a művészetből, a mindennapokból, sőt talán az ünnepekből, így a karácsonyból is.

Isten azonban ezzel a helyzettel is tud mit kezdeni. Neki van „B-terve” a világgal, benne velünk is. Mert ő nem tud, nem akar lemondani rólunk. Nem hajlandó lemondani a találkozásról. Mert annyira szeret. Ezért ő közelít hozzánk, ő fogad be minket.

Lehet, hogy a világ távolodik Istentől. De Isten közeledik a világhoz. Az ember azt mondja: már nincs hely Isten számára. Isten viszont ezt mondja: gyermekem, nálam van hely a számodra. Mindenki elfér. Így lehet a karácsony a tágasság ünnepe. A széles betlehemi mezőn nem voltak elválasztó falak vagy bereteszelhető ajtók. Ott akadálytalanul terjedt az angyalok szózata az éjszakában:

Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóakarát. Ámen.

Dr. Fabiny Tamás
Püspök

Mikor kezdődik karácsony?

Ezt kérdezte édesanyjától a gyermek, amikor egy karácsonyi koncert sok ünnepre készülőjét látta a templomba jönni. Ha benézett volna, látta volna az adventi koszorút és a még fel nem díszített, de már szépségével karácsonyt hirdető fenyőfát. Valóban mikor kezdődik? Sok választ hallok, de talán csak egy a helyes.

Több mint 2000 éve!

Azon a napon kezdődött, amikor Isten az Ő Fiában olyan mélyre hajolt az emberhez, hogy elküldte szeretetét ebbe a világba. Készülésünk drága lehetősége, hogy az óta is itt van, és kopogtat évről-évre, napról-napra, percről-percre. Keres minket életünk eseményeiben, felkínálja a lehetőséget, hogy vele járhassunk életünk minden dolgában. Megszólító szava hangzik az igében a róla szóló prédikációkban, a gyülekezetben. Hogy "testé", életé legyen minden kor embere számára, s hogy elvezessen egészen a célig, a Vele való teljes közösség boldogságáig. Hiszem, nem marad el a Karácsony! S a kérdés, már személyesen szólít meg.

Volt-e, van-e, lesz-e Karácsonyod?

Krisztussal a megszületővel, az érted halált vállalóval, a feltámadottal való közösséged. Megélhető, megőrizhető emlékek hangulatával, s a csendben a békesség ajánldékának elfogadásával. Kinek az ünnepe lesz?

A mienk, vagy Jézus születésnapja? Az lenne a csodálatos, ami az értelem számára felfoghatatlan és mégis karácsony misztériuma, hogy ha Őt tudjuk ünnepelni, ha merünk elmenni a jászolhoz, csak akkor látjuk meg az igazi ajándékot! Azt, ami pénzen nem megvehető, ami megszerzhetetlen, amit mindenki ingyen kaphat. Ajándékba! Az egyedül szükségest, ami nélkül nem élhet az ember. Adni akarja, fogadd el, használd!

Így legyen áldott, békés, boldog Krisztusi karácsonyod.

Kecskeméti Evangélikus Egyház

Karácsonyi áldás

Mint amikor vastag takaróba burkolózol téli éjszakákon - Isten jósága úgy takarjon be téged.

Mint amikor belefeledkezel egy kisgyermek mosolyába - Isten jósága úgy áradjon át szíveden.

Mint amikor nekidölsz háttal a meleg kályha falának - Isten jósága úgy járjon át téged.

Mint amikor a vacsorailat betölti a házat - Isten jósága úgy hasson át.

Mint amikor önfeledten táncolsz valakivel, akit szeretsz - Isten jósága úgy ragadja meg lelkedet.

Mint amikor nagyot kortyolsz nyári délutánon a hideg bodzaszörpből - Isten jósága úgy üdítsen fel.

Mint amikor a hegytetőre érve magával ragad a tágas tér látványa - Isten jósága úgy nyűgözzön le.

Mint amikor a hunyorgó csillagok alatt úszol a tó vizén - Isten jósága úgy vegyen körül.

Mint amikor a fűben fekve magadba szippantod a rét illatát - Isten jósága úgy töltsön el téged.

Mint amikor arcodat a szél simogatja - Isten jósága úgy érintse meg egész lényedet.

Mint amikor bátorításul megszorítja valaki a kezedet - Isten jósága úgy legyen számodra valóságos!

December 24.

„Az Úr angyala ezt mondta Józsefnek: Feleséged, Mária fiút fog szülni, te pedig majd Jézusnak nevezed, mert ő fogja megszabadítani népét bűneiből.”

(Mt 1,21)

Szenteste. Ha csak kimondjuk ezt a szót, máris megrohannak az érzések, emlékek, várakozások. Nincs még egy napja, estéje az évnek, amely érzelmi-leg ennyire telített lenne. Jól is van ez így.

A színházi előadásokon van egy kivételes, semmivel össze nem hasonlítható pillanat. Közvetlenül az előadás kezdete előtt a lámpákat eloltják, a nézőtér lassan elcsendesül, csak néhány reflektor világítja meg a függönyt. Mi, nézők tudjuk, hogy a következő pillanatban felgördül a függöny, és az eddig láthatatlan színpad

láthatóvá válik, s a következő órákban olyan történet fog lejátszódni, amely nemesít, gazdagít. A karmester felemeli a pálcáját, megvárja, amíg mindenki rá figyel, és teljes lesz a csend. Akkor int a zenekarnak, és elkezdődik a zene. Ráhangolódás, rákészülés nélkül nem lenne olyan ünnepélyes a nyitány. A szenteste lehet számunkra ilyen feszülten figyelő, sokat ígérő pillanat. Valaki jön, és éppen azt hozza, ami hiányzik. Az emberek reménységei leginkább más emberekhez kötődnek. Majd jön egy tanár, aki megtanít. Majd jön egy orvos, aki meggyógyít. Majd jön egy menedzser, aki jó állást kínál. Majd jön egy személy, akihez hozzáköthetem az életem. Majd jön egy miniszterelnök, aki kivezeti az országot a szakadékból. Ám a mi reményeink ennél többet várnak.

Jöjjön valaki, aki elveszi a lelki ismeret-furdalást, akinek a szava nem értéktelenedik el, aki lelkünk legsötétebb zugaiba is bevilágít. Jöjjön valaki, aki megszabadít rossz szokásaimtól, begyepesedett gondolataimtól, gonosz előítéleteimtól, kilátástalan helyzetemtől, jövőtlenségemtől. Attól, hogy a holnappal nem törődve csak a máért élek.

Jézus ezzel a szándékkal érkezik. Pontosan tudja, hogy mi hiányzik, és éppen azt hozza. Isten büntől és halálfelelemtől szabad életet szánt nekünk. Bármilyen élethelyzetben is vagyunk, ezen a szentestén mindnyájunkhoz érkezik Jézus. Ő lehet, ő legyen a te örövendetes ajándékod, Szabadítód!

Mekis Ádám
Esperes

Félelem

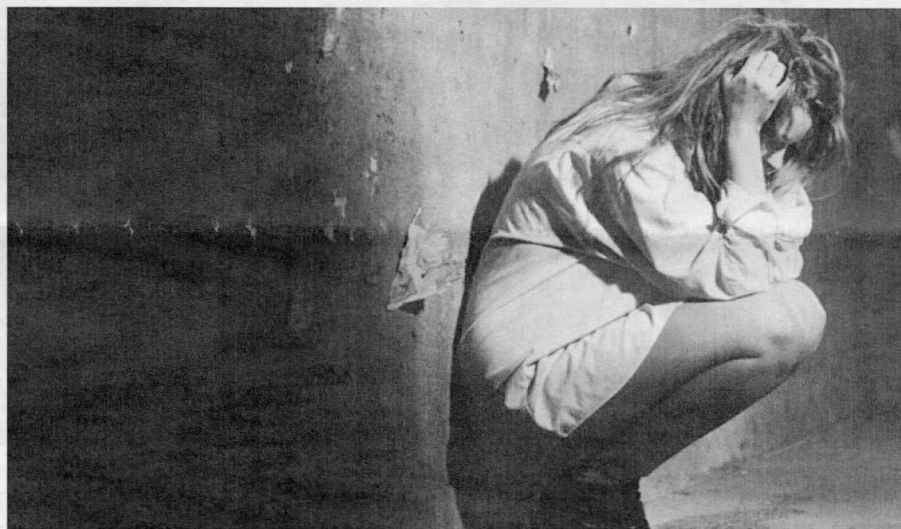
Törékenyek vagyunk, mindannyian félünk valamitől. Vannak egyetemes, egzisztenciális félelmeink is, amelyekkel így-úgy próbálunk meg küzdeni: háritjuk őket, igyekszünk nem foglalkozni velük, vagy elhisszük, hogy a pozitív gondolkodás majd átsegít ezeken is. Pedig a kezeletlen félelem – akár reális, akár irreális – hosszú távon testi és lelki problémákat okoz, ezért is kell foglalkoznunk vele.

„Retteg a szegénytől a gazdag
s a gazdagtól fél a szegény.

Fortélyos félelem igazgat
minket s nem csalóka remény.”

(József Attila: Hazám)

Nyilvánvaló, hogy van a félelemnek szükségszerű, életmentő és megtartó funkciója is. Ha nem tartanánk a balesettől, betegségektől, lebukástól, Istentől, az ítélettől, végképp gátlástalanok lennénk. Esendőségünk következtében még ezek tudatában

is vétkezünk. Ilyen értelemben Isten mentő ajándéka a bennünk lévő félelem, amelyet nevezhetünk lelki ismeretnek is. A legtöbb emberben működik ez a kis műszer, még azokban is, akik nincsenek élő kapcsolatban Istennel. Ugyanakkor akiknek nincs élő hitük, azok végképp ki vannak szolgáltatva a félelmeiknek.

„A félelem megeszi a lelket” – volt a címe a hetvenes évek egyik jelentős filmalkotásának. Mennyire igaz ez! János apostol így ír erről: „a félelem gyötrellemmel jár”, illetve a Szentírás említést tesz olyanokról, „akik a haláltól való félelem miatt egész életükben rabok voltak”. Fontos tudnunk: a félelemkeltés a Gonosz módszere.

Ő az, aki folyton ijesztget és vádol, ő vádolja Isten gyermekeit is. Valóban „fortélyos félelem igazgat” mindent a világban.

Bizonyára minden korban volt mitől rettegnie az emberiségnek. Napjainkban is szürke ködként telepszik országunkra és Európára a félelem. Az erre való reakció többféle lehet. Némelyek kivonják magukat az eseményekből, nem hallgatnak híreket, a munkájuknak élnek, esetleg a szenvedélyeikhez fordulnak. Mások szinte megdermednek a reménytelenségtől, a tehetetlenségtől. Fokozza ezt az állapotot a média hisztériakeltő hatása is.

Mi lehet a helyes, biblikus viselkedés ilyen helyzetben? Isten erősítő, bátorító, vigasztaló Igéjére, a Szentlélek által megvilágosított józan észre van szükségünk.

Először is ne hergeljük, idegesítsük egymást! Sajnos keresztény közösségekben is szokássá vált ez. Némelyek szinte versenyeznek, hogy ki tud minél rémesebb híreket, információkat megosztani, holott aggodalmaink tárgyai nagyrészt olyasmik, amik nem is biztos, hogy megtörténnek. Gyermekekoromban például ijesztgettek minket az atomháborúval, az olajkészlet kifogyásával, az emberiséget kipusztító járványokkal, egyebekkel. Hála Istennek, egyik sem következett be. Ugyanakkor a józan ész alapján nyilván meg kell tennünk mindent, ami rajtunk áll, amivel csökkenthetjük a ránk leselkedő veszélyeket: táplálkozunk egészségesen, törekedjünk természetközeli életmódra, mozogjunk sokat, járjunk el a szűrővizsgálatokra, és így tovább.

„Árnyék mögött fény ragyog, / Nagyobb mögött még nagyobb, / s ami-

re nézek, az vagyok” – tanította valamikor Gyökössy Bandi bácsi. Ezért javasolja az Ige: nézzünk fel Jézusra! Őt hallgassuk! Ő pontosan azért jött, hogy megszabadítson minket az egészségtelen félelemtől, annak okaitól, a bűntől és az ördög hatalmától.

„Ne féljetelek, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet” – mondta az angyal is. Mi is ez a nagy öröm? Az, hogy nem vagyunk árvák ebben a hatalmas kozmoszban, van Atyánk, akinek hiányzunk, aki hazavár, és halálosan szeret minket. Naponta, sőt percenként élhetünk Isten irgalmából, szeretetéből, és ha elfogy az erőnk, egészségünk, időnk, akkor is kimondhatjuk: „Atyám, kezedre bízom lelkemet.” Ámen.

**Forrás: Family magazin
Szeverényi János**

Csoóri Sándor emlékére

Életének 87. Évében 2016 szeptemberében meghalt Csoóri Sándor kétszeres Kossuth-díjas költő, író, a nemzet művésze. Isten adjon neki örök életet.

„Ideje jött, Uram, hogy kiüljek ide eléd a dombtetőre. / Látom, borul az ég már templomaid fölött. / Szervezkedik a romlás ellenünk, kár volna letagadnunk.”

A Názáreti is néven nevezte a bűnt, de megbocsátott a bűnösnek.

Lehajolt ahhoz, aki ba bajban és szegyenben volt. Fabiny Tamás evangélikus püspök, Csoóri Sándor 80. születésnapján elmondott prédikációját közöljük. Szokolay Sándor „oratórikus látomásai” Csoóri Sándor 80. születésnapjára Budapest, Deák téri evangélikus templom, 2010. február 27.

„Amikor pedig ezek elkezdődnek, egyesenedjetelek fel, és emeljétek fel a fejeteiket, mert közeledik a megváltásotok.

Mondott nekik egy példázatot is: 'Nézétek meg a fügefát és a fákat mind: amikor látjátok, hogy kihajtanak, már magatoktól is tudjátok, hogy közel van a nyár. Így ti is, amikor látjátok, hogy mindezek bekövetkeznek, tudjátok meg: közel van az Isten országa.’”

Lk 21,28-31

Szokolay Sándornak a 80 éves Csoóri Sándort köszöntő zeneműve önkéntelenül is felidézi a költő gyermekora fehérfalú templomaira emlékező versét: „Templomi falak, köztetek emelkedtem / a szegények együgyűbb egébe” [...] „Énekeltem a vasárnapok tisztaságában, / mint hegyeken futó, gyerekarcú vizek. / A fehér ingnyakú szegények közt / olyan jó volt az ének gyümölcsébe harapni” (Egy templom falára); „Az orgona szól, mintha az Ég ereszkedett volna közénk”.

Hiszem, ma is átéljük az ünnepek tisztaságát, és nekünk is jó az ének gyümölcsébe harapni. Mintha ma is közénk ereszkedne az Ég.

A lutheránus zeneszerző a Télvégi tavaszváró címet adta most bemutatott művének, amelynek szövegét a kálvinista költő verseiből állította össze. Bár a mai nap némileg már a – minden ellenkező híreszteléssel szemben közeledő – tavaszt idézte, szükségünk van a művész, a művészek „oratórikus látomásainak” biztatására, korántsem csak meteorológiai értelemben.

A télből a nyárba vezető utat

jártuk az imént végig.

A „hideg vasak reggelétől” indultunk, hogy aztán elérkezzünk „püünkösöd szép borzas ünnepéhez”.

A hosszú télen mindannyian megismertük „a siető lábak hétköznapját”, amikor fejünk fölött „a hó harangja / a szél tornyában meg-megkondul” (Egy kiáltás a hóesésbe). Igen, „hosszú a tél, nem akar elmúlni soha. / Belerokkantak már az egyéves galambok is. /

*Elloncsosodva topognak a háztetőkön,
/ Mint leszázalékolt éjjeliőr a fatelepen.
/ Elmúlt húshagyókedd, elmúlt hamvazószerda, / De hamvas barkabomlás helyett inkább havazik, / Pedig a régi hó még ott ül a köszvényes bokrok alatt.”* (Hosszú tél zsoltára)

Dr. Fabiny Tamás
Ev. Püspök

Idei ösztöndíjasunk Columbus, Ohio-ban

Bolla András vagyok, evangélikus lelkész szakos hallgató, az Evangélikus Hittudományi Egyetemen tanulok Budapesten, és Celldömölkön lakom. Korábban angol és német tanári szakon tanultam három évig Szombathelyen, míg hívást nem éreztem a lelkészi szolgálatra a tanulmányaim alatt. A teológián két évet végeztem el, a harmadik évemet ösztöndíjon a Trinity Lutheran Seminary-ban töltöm Columbusban. Szeretek olvasni és énekelni, és hálás vagyok a barátokért, akiket itt szerezhettem.

Ádvent 1. vasárnapja, Róma 13,11-14:

Ezenfelül tudjátok, hogy az idő sürget: ideje már az álomból felébrednetek, mert most közelebb van hozzánk az üdvösség, mint amikor hívókké lettünk. Az éjszaka múlik, a nappal pedig már közel van. Vessük el tehát a sötétség cselekedeteit, és öltük fel a világosság fegyvereit. Mint nappal illik, tisztességben éljünk: nem dorbézolásban és részegeskedésben, nem bujálkodásban és kicsapongásban, nem viszálykodásban és irigységben, hanem öltözzünk magatokra az Úr Jézus Krisztust; a testet pedig ne kényeztessétek úgy, hogy bűnös kívánságok ébredjenek benne.

Eddig Istennek igéje. Ámen.

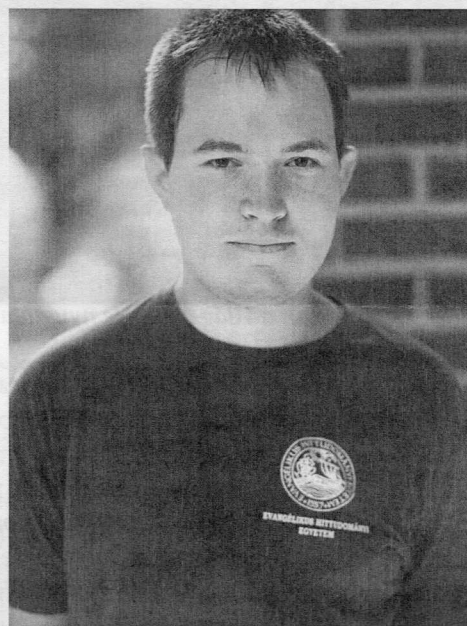
Pál apostol a kijelölt szakaszban fel szeretne minket ébreszteni az álomból, sürget minket, mert minden pillanattal egyre közelebb kerülünk az üdvösséghez. A megváltás számára nem csak egy jövőbeli esemény, hanem arra buzdít minket, hogy készüljön, mert hamarosan itt az idő. A görög szó, amit Pál apostol használ, a kairosz nem csak pusztán időt, hanem alkalmas időt is jelent, hiszen Jézus is arról beszélt, hogy legyünk éberek, mert nem tudjuk, mikor fog hozzánk Jézus megérkezni. Nem szívesen ébredünk fel ebből az álomból, ahogy reggel is nehéz kikelni a meleg ágyból, főleg, ha még hideg is a szoba. Valóban hideg van odakint, nemcsak azért, mert november van, hanem mert a világ hűvös lett. Idegennek érezzük magunkat ebben a világban, már alig érintkezünk a természettel, nem tudjuk gyakran azt sem, honnan jön az étel és az ital az asztalunk-

ra. A fejlődés sok mindent hozott magával, lehet bármelyik boltban venni banánt meg narancsot, lehet utazni, sok betegséget tudunk már gyógyítani, de valahogy ezek mégsem tettek minket elégedettebbé.

Még mindig hűvös és idegen a világ, mert eltávolodtunk

Istentől, a bűnt nem tudtuk meggyógyítani. A történelemkönyvek nagy része csatákról és háborúkról szól, amik a mai napig nem tudnak szünni, de mégis történt valami a történelemben, ami megtörte ezt az egyhangú folyamatot, és elhozta a gyógyulást. Mikor eljött az alkalmas idő, közént érkezett Jézus, és elküldte a megígért Pártfogót, a Szentlelket, ami lángnyelvekként szállt le az apostolokra püünkösdkor, és Isten világossága és tüze megjelent az emberekben is. De nincs tűz gyújtás nélkül, tüzet gyújtani nem lehet láng nélkül. Pál arról ír a levelében, hogy tartózkodjunk a bűnös kívánságoktól, és ne kényeztessük a testünket. Mert a lángot, amit Istentől kaptunk, kötelességünk megosztani, át kell adni másoknak is, hogy ők is a világosság fiai lehessenek, és világítani kell vele felebarátainknak, hogy meg ne botoljanak a sötétben.

Az Istentől eltávolodott ember mindig megtalálja a maga módját, hogy a Lélek lángja nélkül is égessen. A bűnös vágyak azt a cél szolgálják, hogy az isteni tüzet pótolják, és megmelegedjünk a saját lángunknál ebben a hi-

deg világban. Mert mindenki egyformán érzi, hogy a világ fagyos, és valamit tenni kell, hogy legyen tűz. Pál azt írja: „*tisztességben élünk: nem dorbézolásban és részegeskedésben, nem bujálkodásban és kicsapongásban, nem viszálykodásban és irigységben*” Ezek az élvezetek mind biztonságot és elégedettséget ígérnek, valójában pedig csak terhelik a társadalmat, és a saját testünkre is károsak. De mi lehet a reményünk egy olyan világban, ahol a viszálykodás szét szakítja a családokat, ahol a hideg mindenhova behatol, és látjuk, ahogy az alkohol és a kábítószeresek oly sokakat tönkretesznek?

Pál apostol az igeszakaszban úgy tűnik, hogy sürget minket, és nem hagy helyet és időt a kényelemnek. De ott van a béke és az öröm is: öltétek magatokra az Úr Jézus Krisztust. Mégis van helye tehát a világban a nyugalomnak, és van ideje a mulatságnak is, mert szabadok lettünk Jézus Krisztusban. Pál apostol szavai a keresztségre is utalnak, ahogy a régi ember megfullad, és az új, krisztusi ember megszületik. Istenben nincs sötétség és halál, ő képes a halálból is életet kelteni, ahogy Jézus maga is feltámadt a halálból. Isten országa közénk jött, és nem kell többé a hamis reményt adó élvezeteknél melegednünk, mert Jézus békéje egészen más, és felülmúl minden emberi elvárást. János evangéliumában olvassuk: „*Békességet hagyok nektek, az én békességemet adom nektek, de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalanokdjék a ti szívetek, ne is csüggedjen!*” (Jn 14,27).

Lehetne akár két síkra is felosztani az igeszakaszt: Pál beszél az éjszakáról, és beszél a nappalról. Az álmok és az éjszaka világa az a sík, ahol nem tudunk uralkodni a saját gondolatainkon, és sodródunk a vágyainkkal minden cél és értelem nélkül. A dolgok csupán utánzatai a valós dolgoknak, és hajlamosak vagyunk elhinni, hogy igaz, amit látunk és érzünk, és nincs több. Nincsenek ilyenkor gátlásaink, és olyanokat is megteszünk, amiket nappal egyébként nem mernénk, mert nem foglalkozunk a következményekkel. A másik sík a nappal világa, ami közel van már, de még soha nem láthattuk. Látjuk a Napot, ami bár vakítóan világos, mégsem hasonlítható a valódi világossághoz, aki Jézus. A nappal maga az Isten országa, a menny, amit Jézus megígért nekünk. A menny egy valós világ, ahogy a föli élet is valódi, de ott egyedül Krisztus uralkodik, és nem tudjuk a saját terveinkkel azt elrontani.

Ádvent első vasárnapján erre a békére várakozunk, amit az alkalmas időben Jézus el fog hozni nekünk. De az egész életünknek ádventnek kell lennie, folyamatos várakozásnak, mert bár sok élményre van lehetőség az életben, mégiscsak rövid ez az élet, és csupán vándorok vagyunk. A halálról nem szeretünk beszélni, és félünk is tőle, ami természetes, hiszen Isten életre teremtett minket. Ő azt szeretné, ha az életet választanánk, nem a világ szerinti életet, hanem megszentelt, Istennek tetsző életet. Szeretne minket az örök élettel megajándékozni, amiben nincs többé halál, szeretné, ha az Ő fényéből már a földi, néha szenvedésekkel teli életünkben is részesedhetnénk.

Ádventben felkerülnek a díszek és a fények a házakra, és a városok láthatóan világosabbak lesznek. De ne csak karácsonyra emlékeztessenek minket ezek a fények, hanem akárhányszor látunk egy égőt, egy gyertyát vagy díszet, gondoljunk az eljövendő világosságra. Elmélkedjünk a szépségén, de jusson eszünkbe, hogy ez mennyivel kevesebb, és kisebb annál, mint amit Jézus ígért. Nem számít, mennyire sikerül jól az otthonunk dekorációja, Jézus azt ígéri, hogy lakást készít nekünk a mennyben, ami tökéletesebb minden emberi tervezésnél.

Keljünk fel az álomból, legyünk lámpások sötétségben, bújjunk elő, és terjesszük a lángot, amit Istentől kaptunk. Járjunk úgy a világban, mint akiket nem a múlandó hatalmak irányítanak, hanem Krisztus a királyuk, építsük Isten országát mindenhol, ahol élünk, nem fegyverrel és haraggal, hanem békével és szeretettel. Ne hagyjuk, hogy elfáradjunk és elaludjunk a munkától, amit Isten bízott ránk, hanem maradjunk kitartóak az imádkozásban, hogy éberek maradjunk, és segítsük társainkat is, hogy felébredjenek és megtalálják a hívásukat az életben. Ámen.

Imádkozzunk. Hálát adunk Urunk, hogy ma öszszegyűlhettünk, hogy téged dicsérjünk, és Igéddel találkozassunk. Nyisd meg a szívünket, hogy meghalljuk egymás szükségét, adj türelmet ebben a nehéz időszakban, hogy elfogadjuk a másik véleményét, és elősegítsük a béke terjesztését, nem úgy, ahogy a világ, hanem ahogy Krisztus kívánja. Élessz minket újjá Szentlelkeddel, hogy meghaljunk a bűneinknek és az utolsó napon Jézussal együtt mi is feltámadhassunk a szentjeiddel. Adj bölcsességet az országok vezetőinek, hogy a széthúzás helyett az egységért dolgozzanak, ahogy Te országod is egységes, és add, hogy minden emberi élet egyenlő tisztességet kapjon, ahogy Te sem teszel különbséget az emberek között. Ámen.

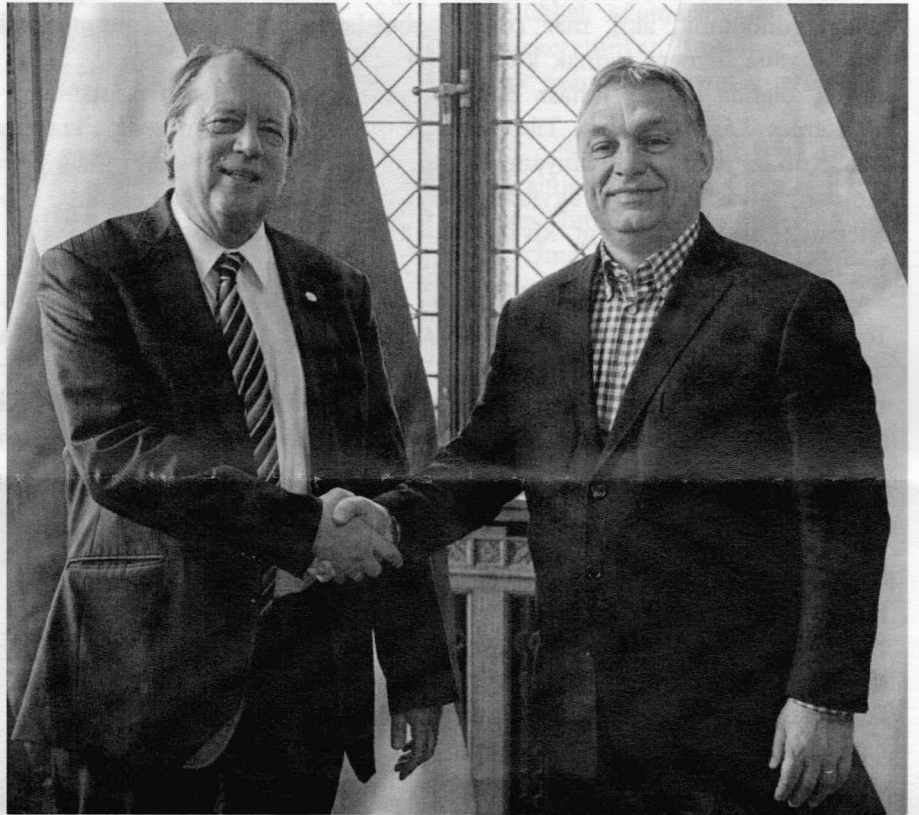
Bolla András

**A LEGÉRTÉKESEBB AJÁNDÉK
nem ezüstpapírba volt csomagolva.**

Gáncs Péter - Orbán Viktor találkozó

Budapest – Orbán Viktor miniszterelnök szombaton hivatalában fogadta Gáncs Pétert, a Magyarországi Evangélikus Egyház elnök-püspökét, a találkozón jelen volt Balog Zoltán, az emberi erőforrások minisztere is - közölte a miniszterelnök sajtófőnöke a megbeszélést követően az MTI-vel. Havasi Bertalan közleményében azt írta, hogy a találkozón a kormányfő biztosította Gáncs Pétert a magyar evangélikusok iránti töretlen megbecsüléséről. A felek továbbá megállapodtak abban, hogy a kormány szívesen támogatja az egyház jövője szempontjából fontos terveket, ezek között új templomok építését, egy evangélikus kórház létrehozását és a kis létszámú hitcsoportok támogatását – olvasható a tájékoztatásban.

Forrás: evangelikus.hu

Amerikai Magyar Evangélikus Konferencia

Elnök: Bernhardt Béla főesperes
1467 Parkhaven Row, Lakewood,
OH 44107

Tel.: (216) 221-3178.

AMEvKo@sbcglobal.net

Clevelandi Hírek

ELSŐ MAGYAR EVANGÉLIKUS ÉS NYUGAT

15300 Puritas Ave., Cleveland, OH, 44135. Istentisztelet minden vasárnap déli 12-kor. Lelkészi hivatal: 18493 High Parkway, Rocky River, OH, 44116. Tel.: (216) 961-6895. Felügyelő: Fördös Katinka, Mihály Ernő. Lelkészek: Tamásy Éva és Zoltán.

ALKALMAINK: December 18-án advent 4. vasárnapján délelőtt nem lesz istentisztelet, hanem **délután 4 órakor gyertyafényes istentisztelet** tartunk református testvéreinkkel

együtt. Lásd a meghívót, mindenkit szeretettel várunk!

December 24-én szenteste este 5 órakor lesz angol nyelvű istentisztelet. **December 25-én** karácsony ünnepén 12 órakor lesz magyar nyelvű istentisztelet úrvacsoraosztással. **December 26-án** délelőtt 11 órakor lesz magyar nyelven istentisztelet úrvacsoraosztással, családi istentisztelet a családi otthonunkban, a lelkészi hivatalban. **Január 1-én** délelőtt 12 órakor hálaadó istentiszteletet tartunk. 1

Istentiszteleteink minden vasárnap 12 órakor, vele párhuzamosan vasárnapi iskola, hálás köszönet Simon Juditnak.

Énekkarunk minden héten próbát tart péntekenként este 7-től. Női Körünk kéthetente szerdánként délelőtt 10 órakor.

Magyar lelkészek számára találkozót tartunk minden hónap első csütörtökén. Magyar iskolánk minden pénteken 5 órakor várja magyar gyermekeinket. Játsszóház februártól ismét

a hónap első szombatján 10 órakor. Istentiszteleteinken egyre többször gitáros, ifjúsági énekek is felhangzanak majd, hogy a fiatalok is otthonuknak tartsák lelki közösségünket.

SZEMÉLYI HÍREK: Beteg, gyengélkedő testvéreinkre szeretettel és imádsággal gondolunk, akik már ritkán vagy egyáltalán nem tudnak közénk jönni: Yolanda Joniak; Juhász Edna; ifj. Kemes László; Lovagi Tibor és Ada; Kőrössi Jolán és édesanyám, Dr. Molnár Mátyásné. Isten gyógyító szeretetének megtapasztalását kívánjuk életükre.

Gratulálunk ezúton is Dr. Tomaschek Istvánnak és Kollek Veronikának, akik Isten színe előtt házasságot kötöttek. Isten áldó szeretete legyen velük, családi életük immár megszentelt.

Jövő év elején a következő alkalmakat tervezzük:

Január 22 - 13:00 Tisztviselői ebéd. Húsleves, borjúpaprikás nokedlivel, sütemény, 17 dollár.

Február 4 - Farsangi est. Gulyásleves, házi fánk, amelyet frissen készítünk, természetesen előre felveszünk rendeléseket.

Február 18 - Elviteli vacsora

Február 25 - Füstölt kolbász készítése

Március 4 - 17:00 Irodalmi est

Március 19 - 13:00 Tavaszi ebéd

Április 9 - Virágvasárnapi ebéd süteményvásárral

Április 16 - 10:30 Húsvéti reggeli

Április 22 - Irodalmi est

Május 6 - Elviteli vacsora

Május 21 - Évfordulós ebéd

Június 3 - Trianoni megemlékezés

HÍREK GYÜLEKEZETÜNKRŐL: Hálásan köszönjük kedves Testvéreinknek, akik jelenlétükkel, segítő szeretetükkel, adományaikkal segítették gyülekezetünket. Továbbra is szeretnénk számítani önzetlen szeretetükre. Karácsonyi borítékot küldünk és kérjük, támogassanak minket ezután is. **A lelkeszi hivatal pontos címe: 18493 High Parkway, Rocky River, OH 44116. Telefonszám a régi: 216-961-6895.**

Igyekszünk és küzdünk, hogy gyülekezetünk fennmaradjon. Próbálunk minden korosztálynak alkalmakat teremteni, hogy hitben, szeretetben erősödjünk, kérem

becsüljék meg ezeket a lehetőségeket. Jöjjünk minél többen a templomba, ahol Isten szól hozzánk, ne utasítsuk el az ő közeledését.

Köszönetet mondok Megyímóri Marikának, Jánosnak a szakácsi szolgálatokért, Hargitai Mónikának és Istvánnak, Fazekas Róbertnek, Temesvári Istvánnak a konyhai segítségért.

Széles mosolyt kívánok mindenki arcára, olyat mint gyerekkorunkban volt, amikor izgalommal vártuk az ünnepet és számoltgattuk, vajon még hányat kell aludni. Kívánok mindenkinek éles szemet, hogy észre tudják venni a pillanatot a rohanásban, a vásárlás lázában, a hektikus ünnepi készülődés utáni csendességben. Áldott, varázsos, boldog karácsonyt kívánok mindenkinek. „Béke és boldogság járja át szíveteket és maradjon veletek az Úr az új esztendőben is mindenkoron.”

Lelkipásztori szeretettel, Tamásy Éva ev. Lelkész

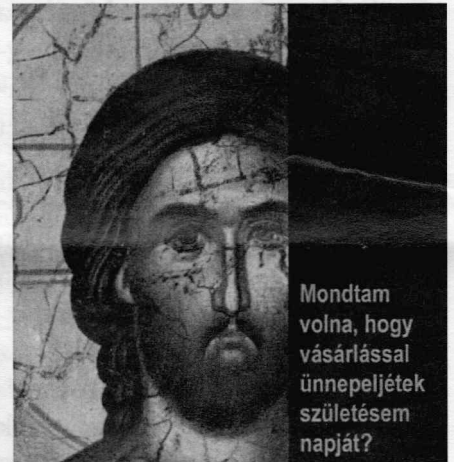

Torontói Hírek

Lelkész: Tamásy Éva, Beszolgáló lelkeszi: Tamásy Zoltán. Templom: 116 Bond Street. Lelkeszi hivatal: 18493 High Parkway, Rocky River, 44116, USA. Felügyelő: Dr. Mekis Éva, 34 Langbourne Pl., North York, ON, M3B 1A9 (minden posta ide küldendő). Tel.: (416) 300-9305. Istentisztelet, júl-aug. kivételével, a hó 2. és 4. vasárnapján du. 4-kor.

December 18-án Advent 4. Vasárnap-

ján délután 4 órakor tartunk istentiszteletet, mindenkit nagyon nagy szeretettel hívunk és várunk. Karácsony másnapján, **december 26-án** hétfőn délután 4 órakor lesz karácsonyi istentisztelet gyertyagyújtással és úrvacsoraosztással. **Január hónapban 8-án és 29-én** lesz istentisztelet.

Mondtam volna, hogy vásárlással ünnepeljétek születésem napját?

A torontói magyar egyházak 49. ökumenikus istentiszteletét **2017. január 15-én vasárnap d.u. 3 órakor** tartjuk meg. Helye: Torontói Első Magyar Baptista Gyülekezet, 7379 Islington Ave, Vaughan, ON, L4L 1W1.

Szeretettel jelentjük be, hogy Bottlik Eszter hittestvérünk elköltözött szeretetothonba. Kívánjuk, hogy érezze jól magát az új helyen, Isten szeretete és

kegyelme legyen vele.

Nagyon szépen köszönjük Dr. Jeney László előadását, biznyságtételét, melyre 2016 november 27-én került sor, "Véletlenek vagy Isten uja" címmel. Nt Tamásy Zoltán nyitó gondolatában megemlítette, hogy Menyeyi Atyánk kinyilatkoztatásának egyik formája a világ történelme. Dr. Jeney László három háborús ütközetről beszélt, melyek különös körülmények között zajlottak. Mindegyik esetben véletlenszerű események történtek, melyek a csaták kimenetelét eldöntötték.

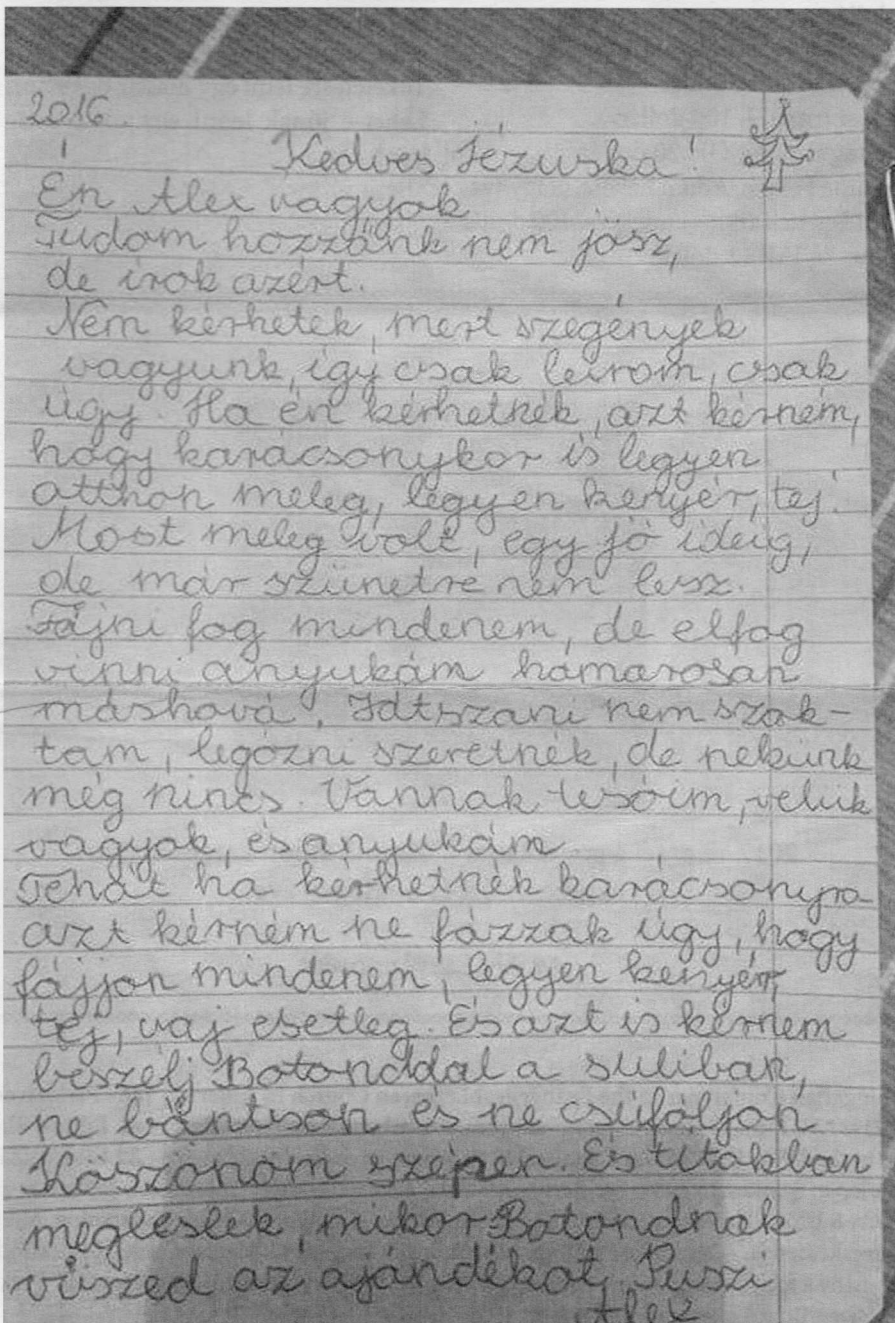
Mi hívó emberek ezekben Isten akaratának megnyilvánulását látjuk.

Hálásan köszönjük kedves Testvéreinknek, akik jelenlétükkel, segítő szeretetükkel, adományaikkal segítették gyülekezetünket. Továbbra is szeretnénk számítani önzetlen szeretetükre.

Jézus földrejöött szeretete, annak elfogadása tegye áldottá a karácsonyi ünnepszentelésünket! Áldott, kegyelmekben, hitéletben is gazdag új esztendőt kívánunk.

Lelkipásztori szeretettel, Tamásy Éva, Zoltán ev lelkészek

Mindennapi Kenyér

AZ ÉV IGÉJE: A te szavadra mégis kivetem a hálókat. (Lk 5,5)

JANUÁR

ÚJÉV

1 vasárnap: Lk 4,16–21 · Jak 4,13–15 · Zsolt 104

2 hétfő: Józs 24,1–2a.13–18.25–26 · Lk 3,1–6

3 kedd: 2Móz 2,1–10 · Lk 3,7–14

4 szerda: 1Móz 21,1–7 · Lk 3,15–20

5 csütörtök: 1Móz 9,12–17 · Lk 3,21–38

VÍZKERESZT ÜNNEPE

6 péntek: Mt 2,1–12 · Ef 3,2–3a.5–6 · Lk 4,1–13

7 szombat: 1Jn 3,1–6 · Lk 4,14–21

VÍZKERESZT ÜNNEPE UTÁN 1. VASÁRNAP

8 vasárnap: Mt 3,13–17 · Róm 12,1–3(4–8) · Zsolt 72

9 hétfő: ApCsel 10,37–48 · Lk 4,22–30

10 kedd: 1Kor 2,11–16 · Lk 4,31–37

11 szerda: Róm 8,26–30 · Lk 4,38–44

12 csütörtök: Ef 1,3–10 · Lk 5,1–11

13 péntek: Kol 2,1–7 · Lk 5,12–16

14 szombat: Mt 6,6–13 · Lk 5,17–26

VÍZKERESZT ÜNNEPE UTÁN 2. VASÁRNAP

15 vasárnap: Jn 2,1–11 · Róm 12,(4–8)9–16 · Zsolt 4

16 hétfő: 5Móz 4,5–13 · Lk 5,27–32

17 kedd: Róm 9,31–10,8 · Lk 5,33–39

18 szerda: Gal 5,1–6 · Lk 6,1–11

19 csütörtök: ApCsel 15,22–31 · Lk 6,12–16

20 péntek: Jer 14,1-9 · Lk 6,17-26

21 szombat: 5Móz 33,1-4(7.12-16) ·

Lk 6,27-35

VÍZKERESZT ÜNNEPE UTÁN 3.
VASÁRNAP

22 vasárnap: Mt 8,5-13 · Róm 1,(14-15)16-17 · Zsolt 3

23 hétfő: ApCsel 16,9-15 · Lk 6,36-42

24 kedd: Róm 15,7-13 · Lk 6,43-49

25 szerda: Ruth
1,1-8(9-15)16-19a(19b-21) · Lk 7,1-10

26 csütörtök: ApCsel 13,42-52 · Lk 7,11-17

27 péntek: Kol 1,24-29 · Lk 7,18-23

28 szombat: Jel 15,1-4 · Lk 7,24-35

VÍZKERESZT ÜNNEPE UTÁN 4.
VASÁRNAP

29 vasárnap: Mk 4,35-41 · 2Kor 1,8-11 · Zsolt 9

30 hétfő: Mt 21,18-22 · Lk 7,36-50

31 kedd: Mt 8,28-34 · Lk 8,1-3

Adományozóink

Minden kedves Hittesvérünknek köszönjük az adományát. Isten áldása legyen az adakozókon és adományokon egyaránt. Kérjük ezután is támogassák ezt a missziót, hogy megjelenhessen a lap. Kérnénk szépen aki szeretné e-mailben kapni újságunkat jelezze: tamasy.eva@gmail.com címre. Köszönjük szépen.

Wiater Irma, MD 6 dollár

Papp László, CT 12

Thurner Katalin, Margit OH 20 d.

Rönkös Lujza 15 dollár OH

Balogh Sípos Mihály ON, Canada, 20 dollár

Lyanich Erzsébet, OH 40 dollár

Vas Irén IL 30 dollár

Gosi Irma FL 100 dollár

Virágh Ágnes OH 20 dollár

Elaine Fekete, Adam Fekete, Nagy Iványi Fekete Miklós emlékére, 100 dollár

Vucskó Éva 12 dollár

Kálnay Adél: Lehet-e jónak lenni egy rossz világban?

Lehet-e jónak lenni egy rossz világban?

Sétálni télen kigombolt kabátban, szalonnát szúrni fagyos ágra, nem vadászni nyúlra, fácánra. Koldus kezébe kenyeret nyomni, csábítók között hűnek maradni, házad kapuját kitárni, hadd jöjjön hozzád akárki. Kisgyerek könnyét letörölni, senkivel soha nem pörölni, dermedt verébért hajolni porca hóba, más baját sosem hozni szóba. Békét, nyugalmat, szépséget akarni, adni, adni, mindig csak adni. Tökéletesre lenni egy madár dalában...
Lehet-e jónak lenni egy rossz világban?

2017-re ezzel a gondolattal kívánunk áldott karácsonyi ünnepszentelést és boldog új évet.

Az AMEK vezetősége

Nt Bernhardt Béla főesperes úr betegsége miatt ezt a számot Nt Tamásy Éva és Gordos Judit szerkesztették. Ezúton is imádós szeretettel gondolunk öreá. Kedves Olvasóinknak megköszönjük támogatásukat, Isten áldásával.

ERŐS VÁR is published periodically by the Hungarian Conference in the Evangelical Lutheran Church in America, 1467 Parkhaven Row, Lakewood, OH 44107-4505. Tel.: 216-221-3178. E-mail: tamasy.eva@gmail.com. Distribution by First Class mail. Editor: The Rev. Béla Bernhardt. Annual subscription: \$6 in the USA, US \$8 from Canada, US \$15 from overseas by air mail. – Az ERŐS VÁR az Amerikai Magyar Evangélikus Konferencia lapja. Szerkesztő és kiadó: Bernhardt Béla. Aláírt cikkekért írjuk felel. Előfizetés az Egyesült Államokban évi 6 dollár, Kanadából évi 8 US dollár, tengerentúlról légipostán évi 15 US dollár. – Kérjük olvasóinkat, hogy címváltozásokat haladéktalanul bejelenteni szíveskedjenek. – Nyomda/Printers: Adkins & Co. Inc. 14541 Madison Ave., Lakewood, OH 44107. -- Minden levelezés, előfizetés, adomány a feladó pontos címe feltüntetésével a lap címére küldendő. Erős Vár, 1467 Parkhaven Row, Lakewood, OH 44107 4505